

SĂ CITIM BIBLIA ÎMPREUNĂ [DE FOLOS PENTRU TIMPUL DEVOȚIONAL]

PROVERBE

CAPITOLUL 11

- 26 Cine oprește grâul este blestemat de popor, dar pe capul celui ce-l vinde vine binecuvântarea. –
- 27 Cine urmărește binele își câștigă bunăvoință, dar cine urmărește răul este atins de el. –
- 28 Cine se încrede în bogății va cădea, dar cei neprihăniți vor înverzi ca frunzișul. –
- 29 Cine își tulbură casa va moșteni vânt, și nebunul va fi robul omului înțelept ! –
- 30 Rodul celui neprihănit este un pom de viață, și cel înțelept câștigă suflete. –
- 31 Iată, cel neprihănit este răsplătit pe pământ ; cu cât mai mult cel rău și păcătos !

CAPITOLUL 12

- 1 Cine iubește certarea, iubește știința ; dar cine urăște muștrarea este prost. –
- 2 Omul de bine capătă bunăvoința Domnului, dar Domnul osândește pe cel plin de răutate.

Foaia Creștinului poate fi citită (și descărcată de) pe : www.cezareea.ro/foaia-crestinului.

ORARUL SLUJBELOR BISERICII	
DUMINICA	9 - 12 18 - 20
JOI	18 - 20

Live pe : www.cezareea.ro
VĂ AȘTEPTAM CU DRAG !

„Să trăiești în pace, și pacea să fie cu casa ta și cu tot ce este al tău” !

I SAMUEL 25 : 6

3 Omul nu se întărește prin răutate, dar rădăcina celor neprihăniți nu se va clătina. –

4 O femeie cinstită este cumuna bărbatului ei, dar cea care-i face rușine este ca putregaiul în oasele lui. –

5 Gândurile celor neprihăniți nu sunt decât dreptate, dar sfaturile celor răi nu sunt decât înșelăciune. –

6 Cuvintele celor răi sunt niște curse ca să verse sânge, dar gura celor fără prihană îi izbăvește. –

7 Cei răi sunt răsturnați și nu mai sunt, dar casa celor neprihăniți rămâne în picioare !

8 Un om este prețuit după măsura priceperii lui, dar cel cu inima stricată este disprețuit. –

9 Mai bine să fii într-o stare smerită și să ai o slugă, decât să faci pe fudulul și să n-ai ce mânca. –

10 Cel neprihănit se îndură de vite, dar inima celui rău este fără milă.

11 Cine-și lucrează ogorul va avea belșug de pâine, dar cine umblă după lucruri de nimic este fără minte. –

12 Cel rău pofteste prada celor nelegiuiți, dar rădăcina celor neprihăniți rodește. –

[Continuarea în numărul viitor]

ROMÂNIA • CARAȘ – SEVERIN • REȘIȚA • STRADA CASTANILOR • NR. 119 • COD 320 030

ANUL X, NR. 438 I 31 MARTIE 2024 www.cezareea.ro

Foaia Creștinului

- Editorial
- Proverbe persane. Blamare
- Mică Enciclopedie onomastică. Nicolae
- Dicționar de cuvinte
- Lumini peste veacuri (II)
- Citirea Bibliei. Proverbele

„Voi Mă veți chema și veți pleca ;
Mă veți ruga, și vă voi asculta”
[IEREMIA 29 : 12]

Editorial. Marea despărțire

„În noaptea aceea doi inși vor fi în același pat. Unul va fi luat și altul va fi lăsat ; două femei vor măcina împreună : una va fi luată și alta va fi lăsată. Doi bărbați vor fi la câmp : unul va fi luat și altul va fi lăsat.” (Luca 17 : 34 - 36)

Când în 1814 a fost luat Parisul, Franța înfrântă, Napoleon I detronat, generalul de York a fost numit guvernator general al Sileziei și în iulie 1814 și-a luat rămas-bun de la trupele sale printr-un ordin de zi emoționant.

În lunga lor carieră victorioasă comună, au luat 225 tunuri franțuzești, cu arma în mână, pe câmpurile de luptă. Dar acum trecuse vremea luptelor și bătăliilor comune, drumurile se despărteau. În cuvintele sale de adio, eroul care pleca, printre altele a spus următoarele :

„Cum să vă exprim sentimentele de care inima mea este plină la despărțirea de copiii mei ? Cum să vă mulțumesc demn pentru perseverența pe care ați dovedit-o de pe malurile Daugavei până la Sena, în zile fierbinți de luptă în fața morții, în cele mai obositoare cazne, în două campanii de iarnă și în lipsuri de tot felul ? ...

Astfel să rămâneți cu bine, tovarăși de trei ani de lupte și de eforturi ! Nu-l uitați pe generalul care **pleacă din mijlocul vostru** cu sentimente dureroase și emoție profundă ...”.

Dacă în Canada (America de Nord) călătorești cu trenul spre vest, drumul duce peste culmile Munților Stânci, înainte de a coborî pe malul Pacificului.

Trenul străbate grăbit platouri întinse, noroioase, presărate cu blocuri de stâncă ; în această singurătate dezolantă, în furtunile aspre, câțiva copaci piperniciți constituie singurul semn de viață.

Deodată se observă o schelă de lemn de o înălțime și o grosime neobișnuite.

[Continuarea pe pagina 2]

[Continuarea de pe pagina 1]

Trei stâlpi uriași, nefinisați, fără nici o găteală, sunt legați în partea de sus printr-o grindă orizontală.

De aceasta atârnă litere cioplite din lemn, în mărime uriașă, care formează inscripția : **marea despărțire**.

Niște creștini credincioși au pus să se ridice această inscripție, pentru ca toți călătorii care trec pe acolo, să-și amintească realitatea, că drumul tuturor oamenilor duce fie în slava veșnică, fie în chinul veșnic.

Sub schelă țâșnea un izvor puternic, care imediat se împărțea în două pâraie, care au pornit să curgă în direcții opuse. Unul curgea spre răsărit, în râul Saskatchewan, ducându-și apa în golful Hudson, care dă în Oceanul Înghețat de Nord. Celălalt curge spre vest, în râul Fraser, care se varsă în Oceanul Pacific la New Westminster.

Deci în acest loc este punctul de despărțire al apelor, care decide ireversibil asupra viitorului curs și al capătului acestor două pâraie care-și au originea în același izvor.

Cu toate că au absolut exact aceeași origine, cele două pâraie își iau adio unul de la altul pentru totdeauna, prin direcția cursului lor.

Ce-i drept, ochiul încă mai poate cuprinde cu privirea o porțiune lungă de drum din cursul lor, dar ele nu se mai întâlnesc niciodată.

La început sunt depărtate doar cât un lat de picior și totuși sunt deja despărțite pentru totdeauna.

Un pârau găsește ținta în nordul înghețat, celălalt în sudul însorit, spre care aleargă de nestăvilit ... [Continuarea în numărul viitor. Preluare din : *Mărturiile unui vechi soldat către camarazii lui*: IV | Georg von Viebahn, BERLIN | 1899 | Societatea Evanghelică germană de cărți și tractate | Ackerstrasse 142]

CUGETĂRI PERSANE

BLAMARE

• *Să nu te orbească faptul că te-a slăvit lumea ; o, cât de mulți au fost repede înjosiți de lume !* 'AMMARE MARVAZI

• *Și înainte de-a muri, păzește-te de vorba potrivnică.*

• *Fiule, nu mânia înțelepciunea omului atâta vreme cât sufletul nu-ți e rănit.* ATTAR

• *Nu semăna ce nu vrei să cultivi și nu spune ce nu și-ar place să auzi.* NASER KHOSROU

• *Tu ai găsit multe cusururi la alți oameni, să știi că însușirile tale se văd în ei. În ei s-a reflectat ființa ta, fătărnicia ta, nedreptatea ta ... Tu ești el și (de aceea) îți faci rău ție însuși ... Neghiobule, te arunci ca un leu asupra reflexiei tale.* RUMI [Din *Cugetări persane*, Albatros, București, 1983]

MICĂ ENCICLOPEDIÉ

ONOMASTICĂ I Nicolae

• ... **Nicoláe (Nicoláie)** reproduce un vechi nume personal grec **Nikólaos**, folosit în Grecia antică cu multe secole înaintea erei noastre ... **Nikólaos** se încadrează într-o bogată familie de compuse al căror prim element este *nik* (vb. *nikáo* „a învinge”, subst. *nike* „victorie”), semnificația acestuia explicând în bună măsură favoarea de care se bucurau numele și, implicit, frecvența lor în onomastica greacă ... A doua parte a lui **Nikólaos** este *laós* sau *leós* „popor”. [C. Ionescu, Editura Enciclopedică Română, Bucureștie, 1975]

DICȚIONAR DE CUVINTE

expresii, citate celebre

• **Nolens volens** (lat. „Nevrând, vrând”) – sau, cum se spune obișnuit : „vrând, nevrând” - expresia aparține teologului și filozofului Augustin, cunoscut mai ales sub numele de „Sf. Augustin”.

A folosit-o pentru prima oară în *Retractări* (I, 13, 5), o lucrare în carea autorul revine asupra unor păreri din tinerețe. [I. Berg, *Ediția a II-a revizuită și adăugită*, Editura Științifică, București, 1969]

Lumini peste veacuri

Volumul II [Petru Popovici]

CAPITOLUL 2

ULFILA

Apostolul goților

Ulfila a trăit între anii 311 și 381 după Cristos.

Filostorg, care era din Capadocia și trăia pe acea vreme, ca și alți istorici, susține că Ulfila era din Capadocia, născut în târgușorul Sadagoltina, lângă Parnas.

Elgin S. Moyer în cartea sa „*Who was Who in Church History*”, spune că părinții lui au fost luați prizonieri de goți în anul 246 și au fost aduși în Goția.

Pe acea vreme, Dacia Traiană a fost cucerită de goți și deci se numea Goția. Alți istorici susțin că el însuși ar fi fost got.

Când a fost în vârstă de 20 ani, regele goților l-a luat cu sine la Constantinopol.

Ulfila știa trei limbi: limba goților, latina și greaca. Dacă a fost din Capadocia, înseamnă că greaca era limba sa maternă.

Cum la Constantinopol pe vremea aceea se vorbea greaca, probabil că el a fost ca translator pentru goți.

El a rămas la Constantinopol timp de zece ani.

În acea perioadă, el a devenit creștin și a primit o bună educație.

Contactul cu Eusebiu de Nicomedia, care ținea învățătura lui Arie, l-a făcut pe Ulfila să fie creștin arian.

Arienii tăgăduiau divinitatea Domnului Isus, nu-L credeau deopotrivă cu Dumnezeu.

Teodoret în cartea IV, 37 spune că Ulfila considera întreaga controversă ariană ca o chestiune indiferentă, care a fost ridicată de unii preoți ambițioși din plăcerea de dispută.

În anul 341, Ulfila a fost consacrat ca episcop și misionar pentru goți. Filostorg spune că Ulfila până la vârsta de 30 ani a fost lector.

Istoricul Socrate în cartea III, 24 și Sozomen în cartea VI, 37 afirmă că Ulfila a luat parte la Sinodul creștin din Constantinopol, ținut în anul 360 și că numele lui e scris pe confesiunea ariană.

În primii șapte ani, a lucrat ca misionar în Goția. El a predicat Evanghelia în limba goților, în limba greacă și în limba latină. În limba latină desigur vorbea populației din Dacia Traiană, subjugată de goți. Goții stăpâneau teritoriul din răsăritul și apusul Mării Negre, de la Don până la Carpați.

Deci, părți din Ucraina, Basarabia, Moldova, Muntenia și Dobrogea. Ei erau mai multe triburi germanice.

Atanaric era regele vizigoților, iar fratele său Fridigern era al ostrogoților. De la vizigoți ne-a rămas tezaurul numit „*Cloșca cu puii de aur*”, descoperit la Pietroasa, în 1837. [Continuarea în numărul viitor]

UNDE ÎȚI VEI PETRECE VEȘNICIA?

CUM POT FI MÂNTUIT ?

1. **Nu există om fără păcat** : „*Căci toți au păcătuit și sunt lipsiți de slava lui Dumnezeu*”.

[Romani 3 : 23]

2. **Pentru un singur păcat, omul este / va fi condamnat** : „*Fiindcă plata păcatului este moartea ...*”.

3. **Mântuirea este posibilă numai prin Isus** : „*... darul fără plată al lui Dumnezeu este viața veșnică în Isus Hristos, Domnul nostru*”.

[Romani 6 : 23]

„*Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu, pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viața veșnică*”. [IOAN 3 : 16]

„*Doamne Isuse, vino te rog și în viața mea !*”